

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 24-1082
(ערר קורונה)

לפני כבוד חברי הוועדה:
ליאת קציר-מרגלית, עו"ד - יו"ר
ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

חסידות שבח, מס' 31596844
ע"י מר/גברת דקל חץ-דוד עוזר

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

רקע עובדתי

1. העורר הוא עו"ד שעסק במתן שירותים משפטיים לעסקים וכיום עוסק במכירת אומנות.
2. העורר הגיש בקשה למענק סיוע בגין תקופת האומיקרון, בהתאם לחוק מענק סיוע לעסקים בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות זן האומיקרון של נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), תשפ"ב-2022 (להלן – **החוק או חוק האומיקרון**).
3. תחילה אושר ושולם לעורר מלוא המענק בסך 56,235 ₪. בהמשך, ביום 1.6.2023, נדחתה בקשת העורר למענק במסגרת החלטה מתקנת, בה צוין כי התגלתה תקלה במערכת המקוונת למענקי האומיקרון כך שבמספר תיקים, לרבות תיקו של העורר, שולם המענק מבלי שהמערכת האוטומטית תבצע בדיקה ותציג את החרגיגויות הקיימות המחייבות בדיקה טרם מתן החלטה. במסגרת הרצת נתונים נוספת שבוצעה נמצאו הממצאים הבאים: מחזור בסיס חריג בגובהו; תנודתיות במחזורי העסק; מחזור שנת 2022 גבוה ממחזור שנת 2019. לפיכך, חושבה הזכאות למענק על בסיס ממוצע ההכנסות בשנת 2019 אל מול ממוצע הכנסות בשנת 2023, אשר אינה מזכה את העורר במענק.
4. כנגד החלטת הדחיה הגיש העורר השגה, שנדחתה ביום 14.2.2024. בהחלטה בהשגה חזרה המשיבה על קביעתה כי לא קיים קשר סיבתי בין ירידת המחזורים להתפשטות זן האומיקרון. צוין כי בחודשים ינואר-פברואר 2020 חלה ירידה חדה בהכנסות לעומת חודשים ינואר-פברואר 2019 וכי הירידה בהכנסות העסק החלה בחודש מרץ 2019. עוד

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ציינה המשיבה כי הכנסות העסק ביתר תקופות הדיווח בשנת 2019 היו נמוכות מתקופת הבסיס.

5. מכאן הערר שבפנינו.

עיקר טענות הצדדים

טענות העורר

6. העורר טען כי הכנסתו אינה יציבה שכן הוא מטפל בתיקים גדולים בתחומי הנדל"ן והפוליטיקה, המתקבלים לעיתים רחוקות, וכי עיסוקו המרכזי מבוסס על תמיכה הורית. העורר מגדיר עצמו כמומחה בפוליטיקה ובחירות, ובעיקר בנושא צרכני הקנאביס. לטענתו התפרצות הקורונה הובילה למצב שבו סוגיית הקנאביס הפכה להיות חסרת חשיבות והעורר נאלץ "להמציא את עצמו מחדש". הוא מונה להיות יו"ר "עלה ירוק" והפך להיות אמן מחאה ופוליטיקאי.

7. לטענת העורר, זן האומיקרון גרם לו נזק עצום בכך שגרם לשינוי דפוסי המחשבה בישראל ולכן המחזורים בשנת 2019 אינם רלוונטיים. זן האומיקרון עצר את פעילות הנדל"ן בישראל כך שלעורר לא היו הזדמנויות לעשות עסקאות גדולות כפי שעשה בעבר לפחות פעמיים בשנה. העורר עומד בתנאי החוק לזכאות למענק והמשיבה לא הצליחה להוכיח שהעסק לא נפגע בעקבות האומיקרון. לדבריו, הצורך לשנות את העסק מקצה לקצה וכן משבר ברמה האישית הם עצמם הוכחה לנזק שנגרם לעורר על ידי זן האומיקרון.

8. העורר הוסיף וטען כי דרישת המשיבה בחלוף כשנה, להחזר המענק ששולם לו, אינה סבירה וכי הוא אינו מסוגל לעמוד בהחזר מבחינה כלכלית.

טענות המשיבה

9. בכתב התשובה עמדה המשיבה על הרקע לחקיקת חוק האומיקרון והדגישה כי אין מדובר בתקופת זכאות נוספת של מענקי הוצאות קבועות לעסקים שסבלו ירידת מחזורים כתוצאה מנגיף הקורונה, אלא בחוק חדש שנחקק על מנת להעניק סיוע בעקבות זן האומיקרון.

10. המשיבה טענה כי מחזורי ההכנסות של העסק תנודתיים וכי העורר לא חזר לדווח על הכנסות בגובה תקופת הבסיס לפני ואחרי האומיקרון. לטענת המשיבה, הירידה הנקודתית בתקופת הזכאות נובעת מהאופי התנודתי של עסקו של העורר. צוין כי מחזור הבסיס חריג ביותר ומשנת 2017 ועד היום לא דיווח העורר על מחזור דומה. המשיבה הצביעה על העובדה כי בכל שנה מאז שנת 2018 דיווח העורר על מחזור חריג בגובהו באופן יחסי להכנסותיו בשאר תקופות הדיווח, דבר המעיד על אופיו התנודתי של העסק ועל כך

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

שמחזור תקופת הבסיס אינו מלמד על ציפיה להכנסה דומה בתקופת הזכאות. צוין, כי השוואת ממוצע שנת הבסיס לממוצע שנת הזכאות (בהתאם לאמור בעניין סלטי) אינה מביאה לירידה בשיעור המזכה במענק, וכך גם בהשוואת ממוצע שנת הבסיס לממוצע ההכנסות בין החודשים ינואר 2021 – ינואר 2022.

11. המשיבה הוסיפה וטענה כי טענות העורר בדבר שינוי עיסוקו אינן ברורות וכי נראה כי העורר עדיין עוסק בפוליטיקה. כמו כן, העורר לא פירט כיצד השפיע ופגע זן האומיקרון בעסקו, ולא צירף כל אסמכתא המעידה על פגיעה.

12. בנוגע לתיקון ההחלטה טענה המשיבה כי סמכות התיקון הקבועה בסעיף 6(ב) לחוק רחבה מאוד ולא הוגבלה בזמן, ומחובתה של המשיבה לערוך תיקון בנסיבות בהן התברר כי עקב טעות במערכת האוטומטית של המשיבה לא הוצגו חריגויות במספר תיקים ושולם מענק מבלי שהיתה זכאות למלוא המענק או לחלקו.

13. לבסוף, לפני משורת הדין הציעה המשיבה הצעת פשרה לפיה לעורר ישולם מענק בסך 9,350 ₪, המחושב בהתבסס על מחזור בסיס חלופי שהוא ממוצע דו-חודשי של ההכנסות בשנת 2019.

דיון והכרעה

14. ביום 25.6.2024 התקיים דיון בערר, באמצעים טכנולוגיים. בדיון שטח העורר את טענותיו בהרחבה, ובסופו הציעה הוועדה לצדדים הצעת פשרה המבוססת על חישוב חלופי. המשיבה הסכימה להצעה אולם העורר לא הסכים לקבלה, ועל כן אנו נדרשים למתן החלטה סופית.

15. לאחר שעיינו בכתבי הטענות של הצדדים ושמענו טיעוניהם בעל-פה, הגענו למסקנה כי דין הערר להתקבל באופן חלקי, כך שזכאות העורר למענק תחושב בהתבסס על מחזור בסיס חלופי. להלן נפרט את הטעמים להחלטתנו.

מענק האומיקרון ודרישת הקשר הסיבתי

16. חוק האומיקרון נחקק במטרה להתמודד עם השלכות והשפעת התפשטות זן האומיקרון של נגיף הקורונה על פעילות העסקים הקטנים והבינוניים בישראל. זן האומיקרון התאפיין בקצב התפשטות גבוה ביחס לזנים קודמים, שגרם לתחלואה נרחבת ושהייה בבידוד של חלק גדול מהאוכלוסייה. כתוצאה מכך, נפגעה הפעילות הכלכלית הסדירה של חלק מהעסקים לתקופה ממושכת. בהתאם לאמור בדברי ההסבר להצעת החוק, מענק האומיקרון נועד לסייע לעסקים "בעלי כושר שרידות נמוך מלכתחילה" שנפגעו כתוצאה מההשפעה הכלכלית של התפשטות זן האומיקרון בחודשים ינואר-פברואר 2022.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

17. החוק קובע את תנאי הזכאות למענק האומיקרון, המבוססים על ירידת המחזוריים של העוסק בין תקופת הבסיס לתקופת הזכאות, בדומה לתנאי הזכאות שנקבעו ביחס למענקי הקורונה. תקופת הזכאות נקבעה כחודשים ינואר-פברואר 2022, אשר במהלכם חלה עיקר הפגיעה בפעילות העסקים (ראו פרוטוקול ישיבה מס' 270 של ועדת כספים, הכנסת ה-24, 15-16 (11.5.2022)). תקופת הבסיס שנקבעה בחוק היא חודשים ינואר-פברואר 2019 (לעניין החלופות שעמדו בפני המחוקק והשיקולים שהובילו לבחירה בתקופה זו, ראו פרוטוקול ישיבה מס' 276 של ועדת הכספים, הכנסת ה-24, 3-4 (23.5.2022)).

18. כפי שנקבע ביחס למענקי הקורונה, תנאי נוסף לזכאות למענק האומיקרון הוא קיומו של קשר סיבתי בין הירידה במחזור העסקאות לבין התפשטות זן האומיקרון, ובלשון החוק: **"הירידה במחזורי העסקאות כאמור בפסקה (3) נגרמה מההשפעה הכלכלית של התפשטות זן האומיקרון"** (סעיף 2(4) לחוק האומיקרון).

19. סוגיית הקשר הסיבתי בנוגע למענקי הקורונה נדונה והוכרעה על ידי בית המשפט העליון בבר"מ 7502/22 **רשות המסים נ' בוריס פודולסקי** (פורסם בנבו, 22.1.2023). בפסק הדין נקבע כי אין צורך להוכיח קיומו של הקשר הסיבתי באופן פוזיטיבי וכי לצורך עמידה בתנאי זה די כי המבקש יצביע על ירידת המחזוריים בהתאם לקבוע בחוק. ככל שמבקשת רשות המיסים לטעון כי נותק הקשר הסיבתי, עליה להציג ראיות לכאורה לכך. במידה ותעשה כן, יעבור נטל ההוכחה לכתפי העוסק לביסוס קיומו של הקשר הסיבתי:

"סעיף 8(3) לו קובע, כזכור, תנאי לקבלת המענק, והוא כי הירידה במחזורי העסקאות בהשוואה לתקופת הבסיס "נגרמה מההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה החדש". הלכה למעשה, הדרך להוכיח עמידה בתנאי זה היא הצבעה על נתונים של ירידה במחזורי העסקאות בהשוואה לתקופת הבסיס. הא – ותו לא. אכן, ייתכן שגרמו לירידה במחזורי העסקאות נסיבות אחרות, אך אין דרכו של המשפט לדרוש הוכחת יסודות שליליים (במקרה זה, אי-קיומם של גורמים אחרים לירידה במחזורי העסקאות). גם בחיי המעשה, רשות המיסים אינה דורשת הוכחה כאמור מכל עוסק הפונה בבקשה בהתאם לחוק.

... הדברים אף עולים בקנה אחד עם תכליתו של החוק, שהיא מתן מענה יעיל ומהיר למשבר הכלכלי שאליו נקלעו עסקים רבים על רקע מאורעות השעה (ראו: דברי הסבר להצעת חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020, ה"ח 432, 453). ככל שלטענת רשות המיסים נותק הקשר הסיבתי בין הירידה במחזור ההכנסות של העוסק לבין השלכותיו של נגיף הקורונה – קרי, כי לא מתקיים התנאי הקבוע בסעיף 8(3) לחוק – על רשות המיסים לבסס טענתה זו ולסתור את החזקה באשר לכך שמגפת הקורונה הייתה הגורם הדומיננטי לשינוי. אם אכן תציג

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ראיות לכאורה לכך – או אז יעבור הנטל לכתפי העוסק להוכיח אחרת."

(שם, פסקה 22 לפסק הדין)

(ראו גם בר"מ 903/23 הגר תשתיות בע"מ נ' מדינת ישראל רשות המיסים (פורסם בנבו, 21.06.2023)).

20. בעמ"נ ב.ג. בטחון הצפון אבטחת מוסדות, ליווי טיולים ומתן שירותי רפואה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל (פורסם בנבו, 3.1.2022; להלן – עניין ב.ג. ביטחון) הבהיר בית המשפט כי לצורך העברת הנטל לעוסק נדרשת רשות המיסים להצביע על "ממצאים עובדתיים מהימנים" המעמידים בספק את קיומו של קשר הסיבתי (שם, פסקה 53 לפסק הדין).

21. עיקרון זה חל גם ביחס לחוק האומיקרון (ראו לדוגמה ערר 1482/23 וייסמן ראו נ' רשות המיסים (פורסם בנבו, 26.7.23); ערר 1483/23 שלומי שריקי חברת עורכי דין נ' רשות המיסים (פורסם בנבו, 24.8.23; להלן – עניין שריקי); ערר 1285/23 קבועה יאסין נ' רשות המיסים, פסקאות 45-42 (פורסם בנבו, 14.8.23; להלן – עניין קבועה יאסין); ערר 1480/23 קריגרים השקעות בע"מ נ' רשות המיסים, פסקאות 37-32 (פורסם בנבו, 31.12.23)).

22. בעניין ב.ג. בטחון וכן בפסיקות קודמות של ועדת הערר, הוזכרו ממצאים שונים שהוכרו ככאלו שמעבירים לעורר את הנטל הראייתי להוכחת קיומו של הקשר הסיבתי, כגון: ירידת מחזורים שהחלה לפני פרוץ מגפת הקורונה (ראו עמ"נ 37303-02-22 בסמרקט בע"מ נ' רשות המיסים בישראל (פורסם בנבו, 2.6.2023), או כשחל שינוי בפעילות העסק ללא קשר למגפה (לפירוט אודות מקרים נוספים ראו ערר 1740-21 דורון אוסט נ' רשות המיסים, (פורסם בנבו, 21.12.2021), פסקה 17 להחלטה, ובמובאות שם)).

תיקון החלטה לפי סעיף 6(ב) לחוק האומיקרון

23. סעיף 6(ב) לחוק קובע כי המשיבה רשאית לתקן קביעתה בעניין זכאות למענק, אם התגלו עובדות חדשות או אם נמצא כי נפלה טעות בקביעה:

"(ב) המנהל רשאי, ביוזמתו או לפי דרישת העוסק, לתקן את קביעתו כאמור

בסעיף קטן (א), אם התגלו עובדות חדשות או אם נמצא כי נפלה טעות בקביעה זו."

בהחלטות קודמות של ועדת הערר צוין כי הסמכות לתיקון קביעה היא סמכות רחבה שלא הוגבלה בזמן, וכי המנהל מוסמך לערוך תיקון לא רק במקרה שהתגלו עובדות חדשות, אלא גם בשל טעות. עוד נקבע כי ככל סמכות מינהלית, במסגרת הפעלת הסמכות נדרשת המשיבה להפעיל שיקול דעת, תוך התחשבות באינטרס ההסתמכות של מקבלי המענק ובמכלול השיקולים הנוגעים לעניין.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

24. בערר 1626-22 יורם ברק – שמאות מקרקעין בע"מ נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 18.7.2022; להלן – עניין יורם ברק), עמדה ועדת הערר בהרחבה על הרקע הנורמטיבי של הסמכות לתיקון החלטה מינהלית ועל השיקולים שראוי כי המשיבה תשקול טרם הפעלת הסמכות לתיקון החלטה, ובכללם: משמעות העובדות החדשות או הטעות שהתגלתה, משך הזמן שחלף מאז ההחלטה המקורית, האחריות לטעות, תכלית המענק ומתן זכות טיעון לעוסק (לצד שיקולים נוספים שפורטו, ראו פסקה 41 להחלטה). עוד נקבע בפסיקות קודמות, כי כאשר הטעות היא בסוגיית הקשר הסיבתי, הנטל המוטל על המשיבה כבד יותר ולא ניתן להסתפק באינדיקציות כלליות (ערר 1714-22 פיליפ כלכלה שיתופית בע"מ נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 1.1.2023); ערר 1809-21 מזיה פקר בע"מ נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 3.11.2022); ערר 2809-22 אינץ' מזיה (2017) בע"מ נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 7.2.2023); עניין קבועה יאסין; ערר 1315-23 ספ סמרט פרינט בע"מ נ' רשות המסים, (פורסם בנבו, 14.12.2023)).

מן הכלל אל הפרט

תיקון ההחלטה בענייננו

25. תיקון ההחלטה בוצע בחלוף כ- 9.5 חודשים ממועד תשלום המענק לעורר, זאת לאחר שהתברר למשיבה כי בעקבות תקלה שחלה במערכת המקוונת, שולמו מענקי האומיקרון במספר תיקים (ותיקו של העורר בכללם) מבלי שבוצעה הרצת נתונים לצורך הצגת חריגויות הקיימות בתיקים. לפיכך נערכה הרצה נוספת לתיקים אלו, במסגרתה התגלו הממצאים שצוינו בהחלטת הדחיה מיום 1.6.2023 (להלן – ההחלטה המתקנת).

26. הפעלת סמכות התיקון המוקנית למשיבה צריך שתיעשה בזהירות; יש לאזן בין עוצמת הפגם והאינטרס הציבורי בתיקון מצד אחד, לבין אינטרס ההסתמכות של העוסק מן העבר השני. ככל שהזמן שחלף בין מועד תשלום המענק למועד תיקון ההחלטה ארוך יותר, גובר משקלו של אינטרס ההסתמכות של מקבל המענק (ראו עניין יורם ברק; ערר 1537-23 אנטואן סלפיתי נ' רשות המסים, (פורסם בנבו, 26.3.2024; להלן – עניין סלפיתי). כפי שנקבע בע"א 736/87 יעקובוביץ נ' מנהל מס שבח מקרקעין, פ"ד מה(3), 365 (1991):

"הסמכות לשנות החלטה מינהלית צריכה להיות מופעלת מתוך מתוך מתן תשומת לב לזכותו של הפרט לשמור על זכויות שהתגבשו בידי עקב ההחלטה, ותוך התחשבות בהסתמכותו עליהן. אכן, סמכות השינוי לחוד והפעלת שיקול הדעת במסגרת הסמכות לחוד" (עמ' 371 לפסה"ד).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

27. בענייננו, הטעות שבגינה ניתנה ההחלטה המתקנת היא תקלה במערכת הממוחשבת של המשיבה, שגרמה לכך שנתוני העורר לא נבדקו לפני תשלום המענק. ניתן להסתפק בשאלה האם תקלה מעין זו, שאינה באחריות העורר או בשליטתו, היא טעות המצדיקה את הפעלת סמכות התיקון ושלילת המענק בדיעבד. לצד זאת, נראה כי בנסיבות דנן, בשים לב לאופי התקלה שמנעה מהמשיבה לבחון את נתוני העסק באופן המקובל אצלה, ובהתחשב במשך הזמן שחלף ממועד התשלום עד למתן החלטת התיקון, גובר משקלו של האינטרס הציבורי למתן "מענק אמת".

28. עם זאת, גם במקרה זה לא ניתן, לדעתנו, להתעלם מאינטרס ההסתמכות הלגיטימי של העורר, ויש לאזן בין עוצמת הפגם בהחלטה המקורית והאינטרס הציבורי בתיקון מחד, לבין אינטרס ההסתמכות של העוסק מאידך. בענייננו, באיזון שבין האינטרסים, אין מקום להשית על העורר לבדו את מלוא מחיר התקלה, וזאת גם בשים לב לסכום המענק שאינו גבוה באופן יחסי. לפיכך וכפי שיובהר בהמשך, מצאנו לחשב את המענק באופן שמייטיב, במידת מה, עם העורר (ראו עניין יורם ברק; עניין סלפיתי; ערר 1535-23 וליד חואלד נ' רשות המיסים (פורסם בנבו, 29.5.2024)).

בחינת הקשר הסיבתי

29. המשיבה ציינה שני ממצאים עיקריים, השלובים זה בזה, המעידים, לטענתה, על היעדר קשר סיבתי - קיומו של מחזור בסיס חריג ותנודתיות במחזורי ההכנסות של העסק.

30. לצורך בחינת נתוני ההכנסות של העורר באופן מהימן, נביא להלן את פירוט דיווחי ההכנסות של העורר למע"מ בין השנים 2018-2023:

חודשים	2018	2019	2020	2021	2022	2023
1-2	33,609	281,172	77,465	103,632	52,250	183,825
3-4	33,675	24,274	22,913	29,509	70,513	54,060
5-6	109,081	23,205	65,237	69,212	105,622	50,000
7-8	29,684	21,068	40,250	81,974	149,915	50,000
9-10	33,000	37,556	83,889	41,125	60,000	59,829
11-12	204,274	52,577	42,771	70,712	62,137	8,632
סה"כ	443,323	439,852	332,525	396,164	448,187	337,885

31. בחינת דיווחי הכנסות העורר מעלה כי מחזור ההכנסות שדווח בתקופת הבסיס, בסך של כ- 281,000 ₪ אכן חריג בגובהו ביחס למחזורי ההכנסות האחרים שדווחו בשנת 2019, כך שמחזור הבסיס גבוה פי תשע (בקירוב) מממוצע ההכנסות הדו-חודשי בין החודשים מרץ-דצמבר 2019, העומד על 31,736 ₪. מחזור הבסיס גבוה גם בהשוואה לכלל המחזוריים שדווחו בין השנים 2018-2023, ולמעשה מדובר במחזור ההכנסות הגבוה ביותר עליו

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

דיווח העורר במהלך שנים אלו. עוד עולה מפירוט דיווחי ההכנסות, כי בשנים אלו דיווח העורר מדי שנה (מלבד בשנת 2020 – שנת הקורונה) על מחזור הכנסות אחד לפחות הגבוה יחסית למחזורי ההכנסות האחרים באותה שנה, כאשר בשלוש שנים מתוכן היה זה במחזורי ינואר-פברואר: שנת 2018 - מחזורים מאי-יוני ונובמבר-דצמבר; שנת 2019 - מחזור ינואר-פברואר; שנת 2021 - מחזור ינואר-פברואר; שנת 2022 - מחזורים מאי-יוני ויולי-אוגוסט; שנת 2023 - מחזור ינואר-פברואר (מסומנים בצהוב בטבלה).

32. כפי שנקבע בפסיקות קודמות, קיומו של מחזור בסיס חריג בגובהו ותנודתיות בהכנסות העסק אינם ממצאים השוללים בהכרח את קיומו של הקשר הסיבתי. במקרים אלו, ככל שלא מדובר בהכנסה חריגה באופן שיש הצדקה לנטרלה, ניתן לבחון את הזכאות למענק על דרך של קביעת מחזור בסיס חלופי שהוא ממוצע ההכנסות השנתי או תקופה ממושכת אחרת, שישקף בצורה מדויקת יותר את השפעת התפשטות הנגיף על העסק (ראו ערר 21-1277 נורט' סטאר טכנולוגיות בע"מ נ' רשות המסים, (פורסם בנבו, 14.10.2021); ערר 21-1026 נתי זיו – סטודיו זיו בע"מ נ' רשות המסים, (פורסם בנבו, 05.05.2021); ערר 22-1521 סמט גראונדוטר טכניקס נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 12.02.2023); עניין קבועה יאסין; עניין שריקי; ערר 23/1564 גולדשטיין ביטון מורן נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 3.3.2024)). דרך חישוב זו של קביעת מחזור בסיס חלופי במקרים שבהם תקופת הבסיס אינה מאפיינת את מחזורי העסק, הוכרה גם על ידי בית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים (ראו בר"מ 7656/23 יגאל חיון הנדסה בע"מ נ' רשות המסים – היחידה לטיפול במענק הקורונה (פורסם בנבו, 6.11.23); עמ"נ (מחוזי נצרת) 40181-04-22 סלטי מערכות חשמל 2000 בע"מ נ' רשות המסים, (פורסם בנבו, 23.3.23); עמ"נ 22-01-54477 יגאל חיון הנדסה בע"מ נ' רשות המסים, (פורסם בנבו, 2.8.2023)).

33. כך בענייננו, המשיבה לא טענה שמחזור הבסיס כולל הכנסה חריגה במהותה שיש לנטרלה; מדובר במחזור חריג בהיקפו, כמפורט לעיל, אשר נראה כנובע מאופי עיסוקו של העורר. לכן יש הצדקה לקבוע מחזור בסיס חלופי, כך שחישוב המענק ישקף בצורה מדויקת יותר את השפעת הנגיף על הכנסות העורר ואת המחזור שניתן היה לצפות לו בתקופת הזכאות, אלמלא התפשטות זן האומיקרון.

34. חישוב מענק האומיקרון בהתאם למחזור בסיס חלופי שהוא הממוצע הדו-חודשי של הכנסות העורר בשנת 2019, מביא לזכאות למענק בסך 9,350 ₪. חישוב מחזור הבסיס כממוצע שנתי מקובל בנסיבות של מחזור בסיס חריג, וייתכן כי זו היתה תוצאת הערר אילו היה מדובר בדחיית בקשת המענק ב"גלגול ראשון". אלא שכפי שציינו בפסקה 28 לעיל, גם אם התקלה במערכות המשיבה מצדיקה בחינה מחודשת של נתוני ההכנסות של העורר ותיקון ההחלטה, יש מקום, לדעתנו, ליתן משקל מסוים להסתמכות העורר על המענק שאושר ושולם לו, ולנזק שייגרם לו כתוצאה מהחזרתו, ולחשב את המענק באופן שייטיב באופן מדוד עם העורר ויביא לתוצאה מאוזנת יותר (ראו והשוו לתוצאת פסק

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הדין בע"א 7726/10 מדינת ישראל נ' איתמר מחלב- רו"ח ועו"ד (פורסם בנבו, 16.10.2012).

35. לפיכך, במקרה דנן מצאנו לקבוע את מחזור הבסיס החלופי כממוצע ההכנסות בחודשים ינואר-פברואר בשנים: 2019 + 2020 + 2021 + 2023. חישוב זה מביא בחשבון, בנוסף להכנסה בתקופת הבסיס, את הכנסות העורר בתקופות המקבילות לתקופת הבסיס טרום המגפה, במהלכה ולאחריה (מלבד ההכנסה בתקופת ינואר-פברואר 2022, שהיא תקופת הזכאות בענייננו). ממוצע הבסיס המתקבל כתוצאה מהחישוב האמור עומד על סך של 161,524 ₪. סכום המענק המתקבל כתוצאה מחישוב זה, הוא 22,613 ₪.

סוף דבר

36. העורר זכאי למענק אומיקרון בסך 22,613 ₪.

37. העורר ישיב את סכום המענק ששולם לו ביתר, בתוך 90 ימים מהיום. לסכום היתר יתווספו הפרשי הצמדה בלבד, בהתאם להוראת סעיף 11 לחוק האומיקרון.

38. נציין כי באפשרות העורר לפנות לפקיד השומה ולבקש פריסה רחבה יותר של תשלומי ההחזר. ככל שיעשה כן, אנו ממליצים לפקיד השומה להתחשב בעורר ולאפשר לו פריסת תשלומים רחבה, בהתאם לשיקול דעתו של פקיד השומה.

39. חרף קבלתנו החלקית של הערר, לא ראינו מקום לחייב את המשיבה בהוצאות העורר, זאת לאור החישוב המיטיב שערכנו וכן בהתחשב בנכונות המשיבה לפשרה מתחילתו של ההליך, לרבות הסכמתה להצעת הפשרה של הוועדה בדיון.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, כ"ט אב תשפ"ד, 02/09/2024, בהעדר הצדדים.

1082-24

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד
יו"ר הוועדה